

NA ISTOJ RAZDALJINI

Radoslav Milenković

TU, I TAMO.

sabiraš papiriće.
utapaš se u rukopisu.
trudiš se da prepoznaš reči koje si snio
prošlih noći u vrućici
tragajući za predelom kreveta
ledenim poput jutra.
raspet sećanjima napipavaš svoje obličje.
teško dišeš i brojni ti svetlaci
plešu pred očima.
šapatom razlažeš i ponovo spajaš jezik.
krohotine.
sam.
kao neko ko je
istovremeno
tu. i tamo. nestaješ
kao da te nikada nije ni bilo.

NA ISTOJ RAZDALJINI

vreme omedano predmetima.
pešačenjem izmeren prostor.
svici. slike iz muzeja. nar.
vasceli svet. i jezik
koji drugi razumeju bolje.
glasovi. disanje. koraci.
najzad tvoje lice. sve.
baš sve
već beše na istoj razdaljini
od tvojih reči.
ali teši se dušo
i drhtureći ispisuj svoje nestrpljenje.
odgonetaj mehanizam
nemušete alke što razdvaja i spaja
govor i muk — muziku
koja te od rođenja prati
ka lesu:
savršenom rezonatoru.

SUVIŠNA SU PITANJA

ispisuješ već napisano
ne prepoznajući tragove prethodnika
koji tu već behu.
šta mogu dokazati reči?
šta možeš osloniti na mramorni jezik?
osećaš nečije prisustvo.
strast. pripadanje.

ali kome uzvratiti istom merom?
ko izdišući vlaži ogledalo?
ko lista knjigu pred tobom?
suvišna su pitanja.
razdvoj žumance od belanca
umuti. izlupaj. i uključi peč.
i ne misli hoće li biti koga da sve to pojede.
važno je da i iz kuhinje izadeš
kao iz čitaonice:
sa osećanjem dobro obavljenog posla
i divljom željom da se negde utešiš.

KRICI I ŠAPUTANJA

pramac očeve barke na pučini
prepoznao bi između hiljade drugih.
njegov povratak.
majčino lice.
ali dojadilo ti je to prenemaganje
jalovog usuda
i iščekivanje dobre nade
na rtu.
krici i šaputanja.
sklapaš knjigu. oči. usne.
strmoglavce bacaš se pred sebe
i plivajući u susret vetrovima
drobiš modru utrobu mora.
srećan
jer tvoja duša
tajanstvenim sidrom potegnuta
tone
odričući se tvojih reči.

ODLAŽEŠ INSTRUMENT

pripremaš se za putovanje
upletenim nitima. lepljivim rečima.
u tišinu.
u predele gde suvišno sve je
i gde jezik tek je deo lica.
tamo će nejasni odraz tvoje osame
biti odgonetnut
jednom zauvek
jasan tebi
i drugima koje ostavljaš
sad i ovdje
razumevajući mučninu i teskobu.
ali nedovoljno odvažan
gubiš dah i odlažeš instrument.
laćaš se pera i sad i sam shvataš:
sve si upropastio.

TRAGOVİ ČUTANJA

tragovi tvojih stopala.
mehurići rukopisa: zrak nepoznatog porekla
i magla koja prekriva okolinu
(pustoš ravnice. rubovi vrbaka.)
to je pejzaž ovog svitanja
što se pomera korak po korak
iza tebe
sve dublje u dan.
uživaš u majčici prirodi.
kuda?
na sredozemlje ili u planine?
kalkuta? andi? norveška?
sumatra možda? ha!
bilo kuda — samo odmah!
ne premišljajući.
ne proceljujući buduće suvenire.
korakom dugim
da liči na odlučnost i jasan cilj
i nipošto se ne obazirući
da vidiš šta ostavljaš.
ako je ostalo čutanje
to znači da je komad bio dobar
a ti ispunio nalog.

NE SLUTEĆI KRAJNI ISHOD

svako čini dosuđeno:
korablja iščekavaju na obzoru.
galebak kljuje prozirni plankton.
i sunce se ljeska pučinom. ali
tvoje su namere druge:
stopiti u pesmu znakove sa krugova
što se odbijaju iz središta vode/jezika
u koju slabašnom ručicom hitaš kamenice/reči.
belutke sećanja.
mrvice jave.
tajanstvene krohotine.
dok pena sa kreste talasa nestaje
u tmimi žala
ne sluteći krajnji ishod
svog čutanja — divljeg zeva
koji nema slla
svemoguća
množi i obnavlja.
nepoznata tebi.
nepoznata sebi.

DEJAN VUKIČEVIĆ

POTOQ

smučilo mu se od tapšanja po ramenu i hvalospjeva. iskrao se sa otvaranja sopstvene izložbe astrofotografije i prošetao do teleskopa. bio je to jedan od najmoćnijih. pa je uspeo da jednoj dalekoj, dalekoj planeti opazi neko čudno zbivanje. vratio se po foto-aparat, uslikao planetu, iskoristio laboratoriju koja se tu nalazila, i sa ogromnim nestrpljenjem razvio film. ono što je video zapanjilo ga je do neverovanja. uvećao je delove fotografije i sve više se uveravao u prvu pomisao: tamo se dešava nešto što će uskoro sve pretvoriti u ništa ili ko zna šta. skobelja se na stolicu i zagleda u zvezde. osetio je u isto vreme nemoć i neku vrstu blaženstva. razmišljao o miru koji će nastati posle smaka, o novom životu možda. o tome kako je uspeo da vidi budućnost. o tome kako će on biti prva žrtva smaka, jer evo kako kači uredno fotografije na zid da bi neko, možda, video i shvatio... i evo, sad se ubija. sve je savršeno izveo, od izlaska sa prijema, fotografisanja, uveličavanja, postavke svoje poslednje izložbe, samoubijanja, sve osim jedne jedine stvari: morao je da preračuna koliko je svetlosnih godina ta galaksija udaljena od njega. koliko vremena treba svetlosti da odande doputuje i vrati se nazad. možda bi se onda setio svoje priče o svemirskom ogledalu napisane još u

mladosti. možda bi shvatio da to ogledalo stvarno postoji, i da su njegove fotografije prikazi nečega što se zbivalo davno, nečega što se u bibliji zvalo potop. možda bi razmišljao o neslučajnoj simetriji te reči, kao kod ogledala.

PRELAZAK

zvao sam se anastas. predavao sam filozofiju na univerzitetima. putujući vozom na jug iskočio sam kod signala nadomak most nad velikom rekam, ispred velikog grada. bojao sam se mostova. sišao sam do reke i bacio u nju novčanik s novcem i dokumentima. čučao sam dugo na obali gledajući u tmušu. sve dok nisam ugledao vatre preko reke i krenuo ka njima. ipak sam prešao most. bili su to cigani u svojim udžericama, slavili su nešto. bilo je hladno a oni su bacali u vatra karton i daske — grejali su se ložeći svoje kuće. dali su mi čudan duvan da pušim, čudno pića da pijem. govorili su mi: brate, i ako si ubio ovde te neće pronaći. odveli su me na mesto gde se izvlači pesak iz reke, brda i ravnice peska — njihova »planeta«. trčali smo, vikali. pitao sam šta slave, ništa — rekli su, živimo. mutilo mi se pred očima — stare ciganke sa lulama, deca sa cigarama, ciganka koja otvara karte, cigani koji piju, mlada ciganka me zajahuje na pesku... zovem se arif. niko me neće pronaći.

